

קבוצת מיקוד
9

גלריה עירונית לאמנות
בית גורדון-לונדון / ראשון לציון

נובמבר 2016

קבוצת מיקוד

9

מירי פליישר / סימה לוי / לילי פורן
 לידה שרת מסד / נטע אבידר / עידו מרקוס
 לאה דיין / נעמה אופנהיים / יעל בר-לב

גלריה עירונית לאמנות, בית גורדן-לונדון, ראשון-לציון

מכ"ל החברה העירונית לתרבות נופש וספורט: אלי פולק
 מנהלת הרשות לתרבות ואמנות: רות מקבי
 מנהלת תחום אמנות: אפי גן

קבוצת מיקוד

9

5 בנובמבר – 29 בדצמבר 2016

מירי פליישר, סימה לוי, לילי פורן, נטע אבידר, עידו מרקוס
 לאה דיין, נעמה אופנהיים, יעל בר-לב, לידה שרת מסד
 אוצרת התערוכה: אפי גן
 אוצרת משנה: קרן וייסהוז

קטלוג:

טקסטים ועריכה: אפי גן
 עיצוב גרפי: שגית שפר, פרסום 'דאלי'
 צילום (כריכה אחורית): ויואן הירש-בירקנפלד

תודות לצוות תחום אמנות: בועז סאסי, טיגל כהן ארזי, עינת דאבוש
 תודות לנאוה הראל-שושני על הקשר לאמנים בצפון הארץ

כל המידות נתונות בס"מ: גובה / רוחב / עומק

© 2016 כל הזכויות שמורות לגלריה העירונית לאמנות, ראשון-לציון ולאמנים.

אחד העם 8 ראשון לציון, טלפון: 03-7572827/1
www.hironit.co.il

תוכן

עמ' 6-7	מבוא, קבוצת מיקוד x 9
עמ' 8-9	מירי פליישר
עמ' 10-11	נטע אבידר
עמ' 12-13	לילי פורן
עמ' 14-15	סימה לויין
עמ' 16-17	נעמה אופנהיים
עמ' 18-19	לירה שרת מסד
עמ' 20-21	לאה דיין
עמ' 22-23	יעל בר-לב
עמ' 24-25	עידו מרקוס

מכירים היטב את אפקט ה"וואוהו" מול יצירות ענק, ממתקי אמנות גדולי ממדים הדורשים מבט ממרחק ולאחריו "זום אין" אל הפרט אותו אנחנו רוצים לראות. בביור, מבט המפרק את המכלול. לעומתם חפצים קטנים, עבודות קטנטנות, הצבות, אלו קוראים לנו להתקרב. הפעולה מתרגלת מערך מחשבתי של 'זום אין'-'זום אאוט', מבקשת ירידה אל פרטים קודם קבלת המכלול. בכך היא מאטה את תהליך ההשתהות מול היצירה. פעולת הצופה מחייבת התבוננות איטית, האטת קצב והעמקה. דברים קטנים מצטרפים ל'יחד' גדול יותר, יוצרים ביניהם סינרגיה, שיתוף פעולה שמשיג יותר מסך חלקיו. הקצר, המרוכז, המיקרוקוסמוס מחזיק את הפוטנציאל להיות אייקוני, להפוך לסמל המתמצת דבר-מה רחב יותר. בתוך המינימום מוכל המקסימום וריבוי הקולות מאפשר חשיבה רחבה ומכילה.

קבוצת מיקוד

9

בסטודיו האמן בורא עולם בזעיר אנפין הנשען על פרשנות חייו. זהו עולם אישי, סובייקטיבי שניתן להבינו כמראה או כחלון אל ועל העולם. תשעת האמנים המשתתפים בתערוכה מייצרים סוג של קבוצת מיקוד, בבחינת כלי מחקרי איכותני הנשען על המבט הממוקד של כל אמן, ממנו ניתן לגזור תובנות רחבות יותר וביחד הן מייצרות מיקרוקוסמוס(ים) הפועל(ים) ביחד ולחוד. העבודות שנבחרו מביאות את נקודת המבט הפרטית של האמנים. כל אחד עובד בטכניקה ששכלל ובמהלכה חלה הקטנה, מזעור ומשטור של עולמות גדולים, כך שהתוצאה היא מפגש עם עולמות מרוכזים. ההקטנה מאפשרת פירוק אמירה יחידה לטובת ריבוי קולות ומייצרת ניואנסים. ביחד הפרטים מייצרים יריעה רחבה, מורכבת ומכילה. היצירות הקטנות שנבחרו מנסות גם לנסח דבר מה על עמדת הצופה. אנחנו

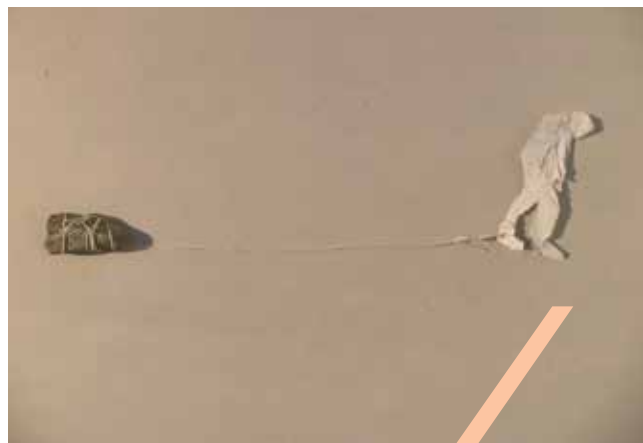
מתי מדבר, פורצלן מעורב בחומרים אורגניים,
שרוף ל-1200 מעלות צלזיוס, 25 ס"מ אורך, 2008.

מירי פליישר

ריבוי העבודות ביניהן גם כמעט זעירות המונחות על שולחן התצוגה, יוצר תחושת מכמירות אצל המתבונן, ועולה המחשבה על סביבות בלתי נראות. העבודות שנבחרו הן מסדרות שונות ומתקופות שונות וכבחוטים סמויים אפשר לקשור ביניהן: מלידה אל מוות, מפולחן אל דרך חיים. חומר – שמתחיל מהאדמה וחוזר אל האדמה, ומסמל אובייקט, גוף, חיים ודרך. מעגל פלאות המתחיל מן החי ומגיע אל המת וחוזר חלילה, דרך חומר וטכניקה העשויים בצורה מעוררת כבוד.

נטע אבידר

סדרת העבודות המוצגת בתערוכה נעה בין רישום לפיסול, בין דו ממד לתלת ממד. המביט בעבודות חייב "להוציאן" במבטו משטחיותן, מהקופסא בה הונחו ולהפיח בהן חיים. האבנים קשורות אל ניירות שהצהיבו, אל בדי גזה שנחתכו והן סמליות. תזכורת מופלאה ופואטית למשמעות החיים.

אדם חלש כנייר, משא חייו כבד כאבן, (מתוך סדרה),
טכניקה מעורבת, גדלים משתנים, 2014-2016

'חיות מחופשות' (פרטים מתוך הסדרה)

בובות חיה צמריות וחומרים אישיים מעורבים, גדלים משתנים, 2015–2016

לילי פורן

בתערוכה מוצגים אובייקטים קטנים משתי סדרות שונות. האובייקטים עטופי בד, רקמות-יד, חרוזים ומיני חפצים קטנים וכמו נחנטו ועברו להיות סימנים קטנים וכהים המאזכרים בובות או חפצים חד פעמיים שאינם ניתנים להעתקה, פולחניים במובן שהם מוליכים זיכרון אך גם אוצרים זיכרונות ילדות, מקום, משחק ותרבות. האמנית היא מלקטת ומשמרת ובה בעת גם מרכיבה מחדש. לפנינו מעין בובות המסמנות מחוזות אחרים, של נצח. המלבושים מאפיינים קהילות ונשים, הרקמות הן ביטוי ויזואלי לחיים, האובייקטים נמצאים בין משחק, זיכרון, תרבות, חיים ומוות.

סימה לוין

כל אחד מעשרות הפרטים הקטנטנים המוצגים בתערוכה עשוי בקפידה עמלנית ונדמה שהוא חלק מסיפור סמוי, ביטוי לעיבוד מאוחר של עולם ילדות רחוק וזר השאוב מזיכרונות שנטמעו ועובדו אצל האמנית. בריבוי המהודק והמוקפד של החלקים נדמה שהמיקרו הוא שמגדיר את המקרו, והפעולה בסטודיו בוראת מחדש ובהקטנה עולמות של ילדות. זהו ביטוי לניסיון לתפוס את קצהו של הזיכרון ולמלא בו את חדרי התצוגה באופן שבו כל מי שיצפה בעבודות יוכל להיזכר בילדותו, או להתחקות אחר נפלאות ילדותה של האמנית.

פיטול בפורצלן, גדלים משתנים, (פרטים מתוך הצבה), 2016

נעמה אופנהיים

העבודות מושכות את המתבונן להתקרב אל הקטן, הפריך, השקוף שכמעט נעלם מן העין ויוצרות תחושת פלאות השייכת למחוזות אישיים. הן נובעות מיצר אספנות שנטען בה בילדותה. בסטודיו נשמרים אוספים בני עשרות שנים, חלקי 'דברים'. מהמצעים האורגניים המתפרקים מרכיבה האמנית 'דברים' חדשים. התוצאה הסיפורית נולדת תוך כדי עבודה ולצד הסיפור הנרקם מנכיחה גם את הקושי בנראות. העבודות דורשות להתקרב ולהאט קצב, להתבונן ולהסתכל. החפצים הקטנים עובדים גם כממסכים, כרובד המרחיק ומקרב בו זמנית.

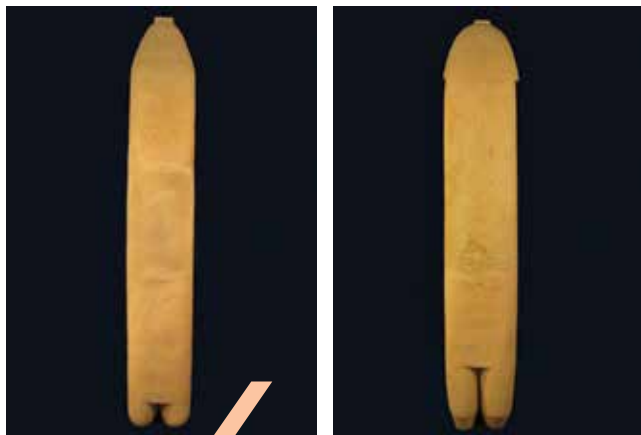

לידה שרת מסד

בתערוכה מוצגים גביעי יין המכילים סגסוגות מתכת וזהב. האמנית מלקטת באתרי בנייה ברזל שנזרק. החומר נאסף ועובר התמרה ארוכה בסטודיו. עבודת האמן במקרה זה דומה להכלאה בין אלכימאי לצורף שלוקח את החומר הנמוך, המושלך, ומרים אותו לדרגת אובייקט של תשוקה. כל גביע הוא קומפוזיציה ייחודית וכל הגביעים יחד בבחינת קומפוזיציה משותפת הקוראת להתבוננות ולתהייה. אסתטיקה המבקשת לומר דבר על חומר, קומפוזיציה, קשה רך, צבע וצורה.

ללא כותרת, ברזל, עלי זהב וגביעי קריסטל,
גדלים משתנים, טכניקה מעורבת, 2016
צילום: אלי גרוס

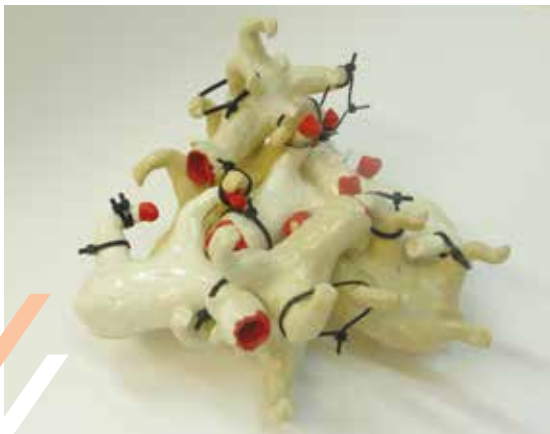
ללא כותרת, בנייה ידנית בחומר (פרטים מתוך סדרה), 2014

לאה דיין

בתערוכה מוצגים פסלי חומר המאזכרים כדים עתיקים, כלי פולחן מן העבר, צורות גוף ונושאים תחושה גולמית של צורה טבעית. הצורות הוקטנו ועברו עיבוד לצורות 'מכילות' ובמובן זה הן נשיות, מתעגלות ומפתות את המתבונן לגעת. בין אם האסוציאציה העולה מן העבודות היא לגוף או לבית, הם נתפסים גם ככלי קיבול. האמנית עושה שימוש באזכורים פיגורטיביים, שמקורם בין השאר בסמליות תמציתית של מיסטיקה קבלית, הגות פמיניסטית או אקולוגית עכשווית, המציגה דיאלוג מחדש ומלא כבוד עם האדמה והארץ.

יעל בר-לב

בתערוכה מוצגות עבודות מסדרות שונות. באקווריומים עשויי זכוכית כלואים גלמים ויצורים (ספק חרקים) העשויים ביד צורפת עדינה. חומרי העבודה מייצרים קשר סמוי בין שאר העבודות המוצגות מסדרות אחרות. האובייקטים ספק מרחיקים, ספק מקרבים את הצופה אל פחד פנימי מפגישה אפשרית, כזה המקנן בכל אחד מאיתנו. מיצב אחר של חיות מופיע על גבי שולחן במרכז החדר. חיות הנמצאות במצבים דינמיים של תנועה. באמצעות פעולת עיטוף, דיקור, הדבקה ונעיצה של חפצים וחומרים שונים, מנסה בר-לב לביית את השדים בתוכה, לכלאם ואולי אף להעבירם מטמורפוזא.

מיצב מיניאטורות (פרט), שמן על עץ,
מידות משתנות, 2015-2016

עידו מרקוס

ציורי נוף בפורמטים קטנטנים, מכווצים, ניצבים בשורות ויוצרים 'קיר נוף'. ממד עכשווי ורלבנטי מתמיד אצל מרקוס הוא ההחלטה על גודל הפורמט וזאת כיוון שבמהותה היצירה האומנותית זקוקה גם לאחסון. הפורמטים הקטנים קומפקטיים מאלו הגדולים ואינם מפריעים לזרימה ההכרחית בסטודיו.

"כיוצר עכשווי לרוב גודל הציור והדרך בו אני מציב אותו היא שאלה לא פחות חשובה מ'מה ואיך'. יש לי סקרנות לגודל ולהצבה ורצון להפתיע או לאתגר את הצופה באופן ההצבה והמפגש עם משהו צפוף ודחוס אשר דורש התקרבות ותשומת לב. אני מאמין שנוצרים הקשרים חדשים מעבר לנושא המצויר".

הגלריה העירונית לאמנות, בית גורדון-לונדון, ראשון לציון

הגלריה העירונית לאמנות, בית גורדון-לונדון
רח' אחד העם 8, ראשון לציון, טל'. 03-7572827/1
www.hironit.co.il